

det fra anden Side er blevet sagt, at det vilde volde Vanskelighed nu at skulle afregne til en højere Pris, end man var begyndt med. Vi har akkviesceret ved dem, idet vi har tillagt det andet Punkt større Betydning, at der virkelig blev gjort noget alvorligt for i den nærmeste Fremtid at gøre forarbejdet Uld tilgængelig for Befolkningen til en Pris, der var overkommelig for Befolkningen og svarende til Raastoffernes Pris.

Ministeren søgte i sine Bemærkninger at føre Bevis for, at Venstre ikke var berettiget til at bruge den Vending, vi har brugt i Betænkningen, hvor vi bestrider Ministerens Ret til at ordne Sagen administrativt, idet vi betvivler, at det er i Overensstemmelse med Loven af 7. August 1914. I saa Henseende henviste Ministeren stadig i sine Betragtninger til, at Venstre ikke tidligere har gjort nogen Indsigelse. Ja, det kan man jo sige ved enhver Sags Behandling, naar der paa et vist Tidspunkt bliver gjort Indsigelse, at man kunde have gjort den paa et tidligere Tidspunkt. Jeg erindrer meget godt Afleveringen af Korn i Foraaret 1917, da de standsede Tilførsler truede Flæskeproduktionen, men det forekommer mig ikke, at fordi man ikke den Gang bestred Ministerens Berettigelse i Henhold til Loven af 7. August 1914, ligger deri, at man ikke senere skulde kunne gøre det i et lignende Tilfælde. Ministeren nævnedes derefter Talgordningen og Fedtordningen. Ved Sagens første Behandling anførte jeg dette, og jeg indrømmer, at jeg gjorde mig skyldig i en Fortalelse ved en Sammenblanding af Fedt- og Talgordningen. Jeg har nu for øvrigt aldrig diskuteret det Spørgsmaal saa stærkt med den højtærede Minister og skal derfor ikke gaa saa stærkt ind paa det her. Men jeg mener dog at burde oplyse, at Forholdet var dette, at det var Fedtordningen, som var Genstand for Behandling i det staaende Landbrugsudvalg; Talgordningen var der vel, men den forsvandt uden at komme til nogen egentlig Behandling i det staaende Landbrugsudvalg. Det er rigtigt, at Kontorchef Helsted, da vi i anden Anledning var samlede til et Møde, viste et Par af os en Bekendtgørelse, som skulde udkomme. Jeg indrømmer, at efter saa mange Maanedes Forløb er det mig ganske umuligt at huske, hvilke Bemærkninger der faldt, da vi var optagne af andet, og hvis Kontorchefen vil fastholde, at vi har brugt en bestemt Udtalelse, er det mig ganske umuligt nu at benægte det. Men dette er noget andet, end at Spørgsmaalet skulde

have være behandlet i det staaende Landbrugsudvalg. Det gælder derimod Fedtordningen. Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa det, men jeg synes, at jeg maatte gøre denne Berigtigelse og orienterende Bemærkning.

Naar Venstre nu har fundet Anledning til her ved denne Lejlighed at fremdrage, at saadanne administrativt fastsatte Maksimalpriser ligger udenfor Loven af 7. August 1914, saa beviser Ministeren jo ikke det modsatte ved at henvise til de andre Tilfælde og heller ikke ved at henvise til, at vi ikke tidligere har gjort denne Indsigelse. Det forekommer mig, at alle er enige om, at Konsekvenserne af Loven af 7. August 1914 er Ekspropriation og Vurdering, og her forekommer det mig, at Ministeren ved en Bemærkning hjalp os særdeles vel til en Forstaaelse af dette Forhold og netop til Bedømmelse af og Begrundelse af, hvorfor Venstre har benyttet denne Lejlighed til at sige dette, som de maaske skulde have sagt tidligere. Den højtærede Minister sagde nemlig — og dette falder sammen med det, Ministeren har sagt i Udvalget —, at Ekspropriation er umulig, naar Varen ligger paa tusind Hænder. Ministeren erkender — det fremgaar jo af alle Ministerens Udtalelser —, at Folk ikke er pligtige til at aflevere efter administrativt fastsatte Maksimalpriser. For at forebygge enhver Misforstaaelse ønsker jeg dog at udtale, at dette er ikke en Opfordring til Folk til at undlade at aflevere; man skal jo værge sig overfor en saadan Antagelse. Men naar Ministeren erkender det, er Vejen derfor den, at naar de vægrer sig ved at aflevere, maa der eksproprieres og vurderes. Nu beder jeg bemærket, at vor Indvending her og vor Kritik af Ministeren er knyttet til denne bestemte Lov. Der er udtrykkelig henvist til Ministerens Uldcirkulære, og naar Ministeren nu erklærer, at her vil Ekspropriation være umulig, fordi Varen ligger paa tusind Hænder, saa maa det vel ogsaa være umuligt at foretage Vurdering, da Ekspropriation formentlig maa gaa forud for Vurdering. Jeg synes derfor ikke, at Ministeren i sine Betragtninger hverken har ført Beviset for, at Venstres Stilling er inkonsekvent, og ej heller for, at vi savner Berettigelse til netop at benytte denne Lejlighed til at gøre opmærksom paa noget, som man maaske skulde have gjort opmærksom paa tidligere. Thi dette er efter vort Skøn et Forhold, som særlig foranlediger til det, og det har vi benyttet, og saa havde vi jo, som jeg udtalte